

Гора — майка на юнаци.

Народна пѣсенъ.

Марко върви низъ гора зелена.
 Вървѣлъ ми е три дни и три ноци,
 Нийде Марко вода не намира
 Ни за себе, ни за бърза коня.
 Разсърди се Марко лудъ делия,
 Викна юнакъ, та гора прокълна.
 — Богъ убилъ те, зелена горице!
 Три дни ходя, три дни и три ноци,
 Та не мога водица да найда . . .
 Люта слана тебе да попаря,
 Да изсъхнатъ буки и борове,
 Силенъ огънь дърве да изгори!
 Отговаря зелена горица:
 — Не кълни ме, Марко зълъ делия!